

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

den 1. april 1971, og at forslag om revision af loven skal forelægges folketinget i folketingsåret 1972-73.

Med disse bemærkninger fremsætter jeg dette forslag til lov om ændring af lov om statstilskud til kunstmuseer, idet jeg anbefaler det til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Endvidere har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om kulturhistoriske lokalmuseer*.

Lokalmuseumsloven af 18. juni 1969 indeholder en bestemmelse om, at forslag om revision af loven skal fremsættes for folketinget i folketingsåret 1970-71. En tilsvarende revisionsbestemmelse findes i loven om statstilskud til kunstmuseer.

I forhold til den oprindelige lov af 7. juni 1958 om kulturhistoriske lokalmuseer (der senest var blevet ændret ved lov af 4. marts 1964) adskilte loven af 18. juni 1969 sig først og fremmest derved, at tilskudssystemet i kunstmuseumsloven af 15. april 1964 blev overført til også at gælde for de nævnte lokalmuseer. Med hensyn til denne tilskudsordnings nærmere udformning henvises til min skriftlige fremsættelse af forslag til lov om ændring af lov om statstilskud til kunstmuseer.

Kort fortalt går tilskudsordningen ud på, at staten til samtlige museer yder et driftstilskud på 100 pct. af de faste stedlige tilskud, der berettiger til driftstilskud, men begrænset på følgende måde:

Hvis de stedlige tilskud udgør over 20.000 kr., kan statstilskuddet ikke overstige 125 pct. af de tilsvarende stedlige tilskud i regnskabsåret 1967-68, og det må højst udgøre 200.000 kr., medmindre særlig hjemmel opnås på finansloven.

Det særlige tilskud til landsdelsmuseerne blev fastsat til 25.000 kr. til hvert museum. Dette beløb skal modsvare ca. halvdelen af lønnen til en faguddannet museumsmand, der skal føre tilsyn med og virke som rådgiver for de mindre museer i landsdelsområdet.

En nydannelse i loven af 18. juni 1969 er et krav om, at der til landsdelsmuseer skal være knyttet en museumsinspektør. Der tænkes herved på en pædagog med kulturhistorisk indsigt, som ved samarbejde med

skolerne kan forberede klassebesøg på museerne, og som kan påtage sig foredrags-, studiekreds- og kursusvirksomhed og publikationsarbejde.

Lokalmuseumsloven åbnede endvidere mulighed for i begrænset omfang at yde tilskud til kulturformidlende virksomhed udover den museale. Der tænkes på afholdelse af foredrag, filmforevisninger, litteraturafetener, koncerter, udstillinger og lignende.

På grund af den betydning, som den bygningsmæssige ramme om museernes samlinger har ikke mindst for disses bevaring, blev der i loven indsat en bestemmelse om, at museernes lokaler samt planer og tegninger til bygningsmæssige ændringer af disse og til nybygninger skal godkendes af ministeriet for kulturelle anliggender.

Loven af 18. juni 1970 om de kulturhistoriske lokalmuseer har betydet en ret god forbedring for de af loven omfattede museer, navnlig for landsdelsmuseerne. Udbygningen af „kulturcenteraktiviteterne“ er i gang ved flere museer, og ved stedse flere af landsdelsmuseerne ansættes der i disse år museumsinspektører. Lovens tilskudsordning forudsætter imidlertid, at basisåret ændres efter forløbet af en kortere årrække; med den stedfndne pris- og lønudvikling er det ikke rimeligt at opretholde 1967-68 som det finansår, der skal danne basis for beregning af maksimum for statstilskud. Basisåret foreslås ændret til 1969-70. Museer, der først i 1970-71 eller senere får bevilget stedlige tilskud, og som opnår anerkendelse i henhold til § 2 i lovforslaget, kan højst opnå et tilskud på 100 pct. af de senest bevilgede stedlige tilskud og højst 200.000 kr., medmindre særlig hjemmel opnås på finansloven.

Bestemmelsen i lovforslaget om, at anerkendelse af nye museer skal ske ved særlig bevilling på finansloven, svarer til den tilsvarende bestemmelse i loven om statstilskud til kunstmuseer.

Den i loven af 18. juni 1969 indeholdte definition af „kulturhistoriske museer“ er foreslået udeladt, fordi det må anses for ønskeligt, at også andre museer end dem, der traditionelt omfattes af dette begreb, på længere sigt kan henføres under lovens støttemuligheder.

Der tænkes ikke blot på regionale og lokale specialmuseer (som f. eks. fiskerimuseer og frilandsmuseer), men også på museer